יום א', ט"ו בתמוז תשס"ד (04 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

בפי בלעם הרשע, נביא הגויים, ה' בירך את עם ישראל, ברכות שעל אודותן קראנו בפרשת "בלק" השבת. על אחת מהן, המעשׂיה הבאה...

חטא היחיד וחטא הרבים

באחת משׂיחותיו בישיבתו בסלוצק אמר הגרא"ז מלצר: "בימי ששי ה"סדר" בישיבה הינו עד השעה אחת בצהריים. אולם, למעשׂה, אין לומדים בימי ששי כבכל יום: מסתובבים, מדברים, ועושׂים הכנות וסידורים שונים.

"על דברי בלעם, **"מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל"** [במדבר כ"ד 5], פירש רש"י: "על שראה פתחיהם שאינן מכוונים זה מול זה." הפירוש המקובל לדברי רש"י הינו כידוע, שהחלונות והפתחים שבבתי ישראל בנויים כך שאין אחד מסתכל לתוך דירת שכנו, או חוקר שלא לצורך בעסקי זולתו. אולם, אפשר לפרש זאת באופן שונה במקצת: בלעם רצה לקלל את העם כולו. אם יוכל למצוא עבירה אשר בה נכשלים כל כלל ישראל – תחול עליהם הקללה, אשר תתפס בחטא זה – **"לפתח חטאת רובץ"** [בראשית ד' 7].

"לכן, חיפשׂ בלעם בעם ישראל חטא שלוקים בו כולם שעל ידו תחול הקללה שקילל. אולם חטא כזה, שכל כלל ישראל לוקים בו – **לא מצא בהם**! אמנם, היו חוטאים ועוברי עבירה, אולם חטאיהם היו שונים זה מזה. האחד נכשל בגזילה, השני בגניבה, והשלישי בדברי שקר. לא נמצאה עבירה מסויימת אשר בה נכשל כל כלל ישראל. לכן אמר: **"מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל"** – שלא היו **פתחיהם** מכוונים זה מול זה. **"לפתח חטאת רובץ"**, אך בלעם לא מצא שום **פתח** שבאמצעותו יוכל לקלל את כלל ישראל. לא היתה שום עבירה אחת שבאמצעותה יוכל להחדיר את קללתו על כל העם. אין פתחיהם מכוונים – **אין חטאיהם שווים, כל אחד וחטאיו המסויימים שלו. אין בישראל עבירה אחת שבה נכשלים כולם.**

"אף כאן בישיבה", המשיך רבינו ואמר, "לכל בחור יש סידורים שונים שעליו לסדר לעצמו: למסור בגד לתיקון, לשלוח מכתב, לקנות בולים וכיוצא בזה. אולם, מפני מה מקבצים כל הבחורים את סידור ענייניהם ליום ששי דווקא? הרי, אפשר לסדר משהו ביום ראשון, דבר אחר ביום שני, וכן בשאר ימות השבוע. אז הדבר לא יוכר ולא יורגש. במצב הנוכחי, בימי ששי ממש כואב לראות את אשר נעשׂה בישיבה בשעת ה'סדר'.

"משל למה הדבר דומה? אדם שנקרע מעילו, עדיין אין רואים את עור גופו, שכן הסוודר שלם. גם אם נקרע הסוודר, אין זה באותו מקום בו נקרע המעיל. עדיין אין זה נורא כיוון שאין רואים את גופו ממש. אבל, מה יקרה אם החור שבסוודר יהיה מול אותו מקום עצמו שבו נקרע גם המעיל, ואף החולצה ומה שתחתיה קרועים במקום זה?! אז רואים את הגוף הערום, והחרפה גדולה ביותר. אולם, כאמור, אם החור שבמעיל הינו במקום אחד, החור שבסוודר במקום אחר, ובחולצה במקום שלישי – החרפה אינה כה גדולה.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ט"ו בתמוז תשס"ד (04 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"והנה, כאן ביום ששי, הקרע הינו בכל הבגדים ובמקום אחד! הבחורים מְרַכזים את סידור כל ענייניהם ליום זה, וכך נראים אנו במערומינו, וכדַי בזיון וקצף! נתחזק כולנו לחדול מנוהג זה, ונְאַחה את הקרעים." [ילקוט 'לקח טוב']

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל